ROK **A**
KWARTAŁ **4**
MIESIĄC **1 – NASZE RODZINY POMAGAJĄ NAM SIĘ UCZYĆ, JAK SŁUŻYĆ INNYM**
LEKCJA **3**

Tłumaczenie Joanna Sztuka
Korekta Klaudia Głowacka
Redakcja Marta Karpińska

Tytuł oryginału: Primary Sabbath School Leader/Teacher Guide. (www.gracelink.net)

Przewodnik metodyczny dla nauczycieli opracowany przez Sekretariat do Spraw Szkoły Sobotniej przy Generalnej Konferencji Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego.

Serdecznie dziękuję wszystkim dobrym ludziom - wolontariuszom (43 osoby) zaangażowanym w przetłumaczenie trzystu dwunastu lekcji. Dziękuję darczyńcom oraz Adwentystycznemu Stowarzyszeniu Inicjatyw za wsparcie finansowe korekty podręczników. Projekt koordynowała Fundacja Krzepki Maluch.

**Projekt jest już przygotowany do składu i druku, dlatego niektóre fragmenty są zaznaczone na czerwono (w składzie będą musiały zostać poprawione np. numery stron) – proszę nie zwracać na to uwagi :).*
Pozdrawiam, Asia

PONOWNA UCIECZKA

SŁUŻBA – Nasze rodziny uczą nas, jak służyć innym.

Źródła:
1 Księga Mojżeszowa 30,25-43; rozdział 31; *Patriarchowie i Prorocy*, wyd. IV, s. 140-143 (dodać miejsce i rok wydania).

Wiersz pamięciowy:
„Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie" (List do Kolosan 3,23 BT).

Cele
Dzieci:

Wiedzą, że płynącą z miłości służbę wykonuje się dobrze, nie spodziewając się nagrody.
Odczuwają, że Bóg da nam nagrodę za naszą pracę, nawet jeśli ludzie tego nie zrobią.
Reagują poprzez branie odpowiedzialności za dobre wykonanie pracy.

Przesłanie

Płynącą z miłości służbę wykonuje się dobrze, nie spodziewając się nagrody.

PRZYGOTOWANIE DO ZAJĘĆ

Spojrzenie na lekcję biblijną

Bóg nakazuje Jakubowi, żeby opuścił Labana i wrócił do swojego rodzinnego kraju. Jakub wyjeżdża, nie powiadamiając o tym swojego teścia. Gdy Laban go dogania, jest rozgniewany. Kłócą się o warunki rozstania. Laban upiera się, że wszystko, co Jakub posiada w rzeczywistości należy do niego. Jakub sprzeciwia się, przypominając teściowi, jakim dobrym pracownikiem był przez ostatnie dwadzieścia lat. Przypomina mu swoją wierną służbę w surowych warunkach, nieuczciwe wynagrodzenie, itd. W końcu uzgadniają rozstanie na dobrych warunkach i razem budują ołtarz będący dowodem ich porozumienia.

Ta lekcja jest na temat służby

W długiej służbie Jakuba dla Labana widzimy zasadę brania odpowiedzialności za swoją pracę. Jakub przez długi czas wyświadczał Labanowi wierną, godną zaufania służbę. Ufał, że nagroda za dobrze wykonaną pracę przyjdzie od Boga, a nie od osoby, dla której pracował na ziemi. W taki sposób mamy służyć innym, pozostawiając nagrodę Bogu, nie ludziom.

Pogłębienie wiedzy nauczyciela

„Jakub dawno by już opuścił swego przebiegłego teścia, gdyby nie bał się spotkania z Ezawem. Teraz jednak czuł, że grozi mu niebezpieczeństwo ze strony synów Labana (…) przeżywał wielką rozterkę i rozpacz, nie wiedząc, w którą stronę się zwrócić (…). Przedstawił swą sprawę Bogu (…) We śnie otrzymał odpowiedź na swoją modlitwę: «Wróć do ziemi ojców swoich (…)a Ja będę z tobą»" („*Patriarchowie i Prorocy*", wyd. IV, s. 142) (dodać miejsce i rok wydania).

„Laban zatrzymał ślubne wiano swoich córek i zawsze traktował Jakuba z przebiegłością i bezwzględnością (…).

Jakub wyraźnie przedstawił egoistyczny i chciwy sposób postępowania Labana (…) Laban nie mógł zaprzeczyć przedstawionym faktom, więc zaproponował zawarcie przymierza pokoju.

(…) Noc upłynęła w przyjaznej atmosferze, a o świcie Laban i jego ludzie odeszli" („*Patriarchowie i Prorocy*", s. 143).

Dekoracja sali

Patrz lekcja 1.

Zarys lekcji

	Część lekcji	Minuty	Czynności	Materiały
	Powitanie		Przywitaj dzieci przy wejściu; zapytaj o ich radości i smutki.	- brak
1.	**Zajęcia wprowadzające - opcje**	do 10	*a) Zbieranie śmieci* *b) Nagrodzeni* *c) Kukiełki*	- małe wiadra na śmieci, zmięty papier - naklejki (lub inne małe prezenty) - plastikowe łyżki, kolorowe serwetki, włóczka lub gumki recepturki, flamastry
*	**Śpiew, modlitwa i misja**	do 10	Wspólnota Piosenki Misja Dary Modlitwa *Ten punkt może być wykorzystany w każdym momencie trwania lekcji.	- brak - pudełko na dary - brak
2.	**Lekcja biblijna**	do 20	Przedstawienie historii Wiersz pamięciowy Studium Biblii	- kukiełki wykonane podczas *Zajęć wprowadzających* punkt C (do wyboru), stroje z czasów biblijnych (do wyboru), kamienie (do wyboru) - tablica kredowa lub tablica do suchych flamastrów, kreda lub flamaster, miotła (do wyboru) - Biblie
3.	**Zastosowanie lekcji**	do 15	*Szarady*	- brak
4.	**Dzielenie się lekcją**	do 15	*Kupon z serca*	- wzór kuponu w kształcie serca (zob. s. 33), papier, kolorowe flamastry lub kredki, nożyczki

Prowadzenie lekcji

POWITANIE

Przywitaj wchodzących uczniów. Zapytaj ich, jak minął im tydzień – z czego są zadowoleni, a co ich zasmuciło. Zachęć ich, aby podzielili się swoimi doświadczeniami związanymi ze studium biblijnym z poprzedniego tygodnia. Niech rozpoczną realizację wybranej czynności wprowadzającej.

ZAJĘCIA WPROWADZAJĄCE

Wybierz takie zajęcia, które są najbardziej odpowiednie w waszej sytuacji.

a) Zbieranie śmieci

Potrzebujesz: małe wiadra na śmieci, zmięty papier

Utwórz dwie drużyny i niech każda ustawi się w pojedynczym szeregu. Przydziel każdej z nich małe wiaderko na śmieci - umieść je po drugiej stronie pokoju. Większe wiadro na śmieci postaw pomiędzy dwoma mniejszymi. Przed każdym szeregiem umieść stos zgniecionego papieru.

Gdy dasz znak do startu, pierwsza osoba z każdej drużyny ma podnieść kawałek zmiętego papieru ze stosu na podłodze, pobiec do małego wiadra na śmieci, wrzucić papier i przybiec z powrotem. Następna osoba w szeregu powtarza czynność. Ostatnia osoba podnosi małe wiadro na śmieci i opróżnia je do większego. Najszybszy zespół zdobywa uściski i gratulacje od drugiej drużyny.

Podsumowanie

Daj czas na odpowiedź, gdy zapytasz: **Podobała wam się nasza zabawa? Jakie obowiązki domowe lubicie najmniej? Dzisiaj będziemy mówili o jak najlepszym wykonywaniu wszelkich zadań, o jakie zostaniemy proszeni, nawet jeśli nie bardzo je lubimy. Nasza historia biblijna opowiada o Jakubie i jego pracy dla Labana. Biblia mówi: „Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie" (List do Kolosan 3,23 BT). Nie zawsze zostaniemy wynagrodzeni przez ludzi, ale Bóg widzi naszą pracę. Nasze dzisiejsze przesłanie mówi:**

Płynącą z miłości służbę wykonuje się dobrze, nie spodziewając się nagrody.

Powiedzcie to razem ze mną.

b) Nagrodzeni

Potrzebujesz: naklejki (lub inne małe prezenty)

Przygotuj trzy oddzielne naklejki dla każdego dziecka. Poproś dzieci, żeby cztery razy klasnęły w ręce, dwa razy wstały i usiadły, a następnie powtórzyły alfabet. Po każdym wykonanym zadaniu wręcz każdemu dziecku jedną naklejkę. Następnie, poproś je, żeby zaśpiewały *Jezus mnie kocha* (pieśń nr 615). Nie rozdawaj naklejek po skończeniu śpiewania.

Podsumowanie

Daj czas na odpowiedź, gdy zapytasz: **Dlaczego nie dałam wam naklejki, gdy po raz ostatni prosiłam was o wykonanie pewnego zadania? Na ile jest to podobne do sytuacji, w której Jakub ciężko i dobrze pracował dla Labana, a jednak nie został potraktowany sprawiedliwie? Czy łatwiej jest wykonywać dobrą pracę, gdy wiecie, że zostaniecie nagrodzeni? Dlaczego? Nasza historia biblijna opowiada o Jakubie i jego pracy dla Labana. Biblia mówi: „Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie" (List do Kolosan 3,23 BT). Nie możemy zawsze oczekiwać, że zostaniemy nagrodzeni przez ludzi, ale Bóg widzi naszą pracę. Nasze dzisiejsze przesłanie brzmi:**

Płynącą z miłości służbę wykonuje się dobrze, nie spodziewając się nagrody.

Powiedzcie to razem ze mną.

c) Kukiełki

Potrzebujesz:

- plastikowe łyżki
- kolorowe serwetki
- włóczka lub gumki recepturki
- flamastry

Daj każdemu z dzieci plastikową łyżkę i niebieską lub białą serwetkę (możesz wykorzystać jakiekolwiek dwa kolory do wyboru, podzielone równo wśród dzieci). Okręć serwetkę wokół łyżki i zwiąż włóczką lub załóż gumkę na szczycie rękojeści, by utworzyć głowę kukiełki. Niech dzieci narysują na niej twarz.

(Zadanie wykorzystane z Anita Reith Stohs, *Look What I Made!* [St. Louis, MO: Concordia Publishing House, 1998], pp. 10, 11.)

Podsumowanie

Powiedz: **Jeśli macie białą kukiełkę, wykonaliście Jakuba. Jeśli wasza kukiełka jest niebieska, macie Labana. Wykorzystamy nasze kukiełki, gdzie będziemy opowiadali dzisiejszą historię biblijną. Opowiada ona o tym, jak Jakub pracował dla Labana. Biblia mówi: „Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie" (List do Kolosan 3,23 BT). Nie możemy zawsze oczekiwać, że zostaniemy nagrodzeni przez ludzi, ale Bóg widzi naszą ciężką pracę. Nasze dzisiejsze przesłanie brzmi:**

Płynącą z miłości służbę wykonuje się dobrze, nie spodziewając się nagrody.

Powiedzcie to razem ze mną.

* ŚPIEW, MODLITWA I MISJA

Wspólnota

Wspomnij o radościach i smutkach, które zadowoleni i zmartwieni uczniowie zgłosili do ciebie przy drzwiach na początku lekcji. Zapoznaj ich z wersetem pamięciowym i daj czas na podzielenie się doświadczeniami z zeszłotygodniowych lekcji. Wspomnij o urodzinach, szczególnych wydarzeniach lub osiągnięciach. Serdecznie przywitaj wszystkich gości.

Piosenki

Jezus mnie kocha (pieśń nr 615)
Moja ufność (pieśń nr 346)
Witaj dniu radości (pieśń nr 100)

Misja

Opowiedz o tym, jaki wpływ na innych mają nasze czyny. Gdy ludzie zauważają naszą pomoc, posłuszeństwo i uprzejmość, chcą poznać, co sprawia, że takimi jesteśmy. Podziel się historią misyjną.

Dary

Potrzebujesz: pudełko na dary

Przypomnij dzieciom, że dawanie bez oczekiwania czegoś w zamian może sprawić, że w środku poczujemy się naprawdę dobrze.

Modlitwa

Poproś Jezusa, żeby pomógł dzieciom robić to, o co ich prosi z radosnym sercem, bez oczekiwania, że ktoś to zauważy lub je nagrodzi.

LEKCJA BIBLIJNA

Przedstawienie historii

Potrzebujesz:
• kukiełki wykonane podczas *Zajęć wprowadzających* punkt C (opcjonalnie) • stroje z czasów biblijnych (opcjonalnie) • kamienie (opcjonalnie)

Jeśli wykorzystujesz kukiełki, niech dzieci dobiorą się w pary tak, żeby jeden partner miał kukiełkę Jakuba, a drugi partner kukiełkę Labana. W przeciwnym razie, niech ochotnicy zgłoszą się do odegrania ról dwóch mężczyzn. Ubierz ich w kostiumy z czasów biblijnych. Niech odgrywają historię, gdy będziesz ją czytać lub opowiadać.

Przeczytaj lub opowiedz historię.

Minęło dwadzieścia lat, odkąd Jakub uciekł z domu. Dwadzieścia lat pracował dla swojego wujka Labana. Przez ten czas urodziło mu się dziesięciu synów i przynajmniej jedna córka.

Po urodzeniu Józefa Jakub poprosił teścia, żeby pozwolił mu zabrać swoją rodzinę i wrócić do Kanaanu. Jednak Laban uprosił go, żeby nie odchodził.

- Proszę, zostań - powiedział. - Wiem, że Pan błogosławił mi z twojego powodu.

Jakub zgodził się, a Laban obiecał, że zapłaci mu za jego pracę, oddając mu wszystkie pręgowate, łaciate i czarne owce lub kozły w stadach. W ten sposób Jakub będzie mógł mieć swoje własne stada. Od tego czasu urodziło się wiele pręgowanych, łaciatych i czarnych zwierząt. Trafiły one do stad Jakuba, który stał się bogatym człowiekiem.

Synowie Labana nie byli z tego powodu zadowoleni. Wkrótce Jakub dowiedział się, co mówią. Wiedział, że twierdzą, iż posiada stada, które powinny należeć do nich. Zauważył także, że „oblicze Labana nie było już wobec niego takie jak dawniej" (1 Księga Mojżeszowa 31,2).

Gdy więc Pan powiedział do niego:

- Wróć do ziemi ojców swoich - Jakub wiedział, że nadszedł czas, by odejść. Nie mówiąc nic Labanowi, zebrał swoje żony, dzieci i stada i wyruszył do Kanaanu.

Po trzech dniach Laban dowiedział się, że Jakub odszedł. Szybko zgromadził swoją rodzinę i ruszył w pogo}. Siedem dni później dogonił wielką grupę podróżującą z Jakubem. Tej nocy Bóg przemówił do Labana we śnie i powiedział mu, żeby był ostrożny w postpowaniu ze swoim zięciem.

Jakub zauważył ludzi Labana. Zmarszczył czoło z niepokojem, gdy zobaczył, jak się zbliżają. Wiedział, że Laban nie będzie z niego zadowolony. Wkrótce się spotkali.

- Dlaczego w ten sposób uciekłeś z moimi córkami i moimi wnukami? – wykrzyknął Laban, gdy zbliżył się do nich następnego dnia. - Nie dałeś mi nawet szansy się z nimi pożegnać!

Potem dodał:

- Chciałem wyrządzić ci krzywdę, lecz ostatniej nocy Bóg powiedział mi, żebym w niczym ci nie groził ani niczego nie obiecywał.

Jakub odrzekł:

- Odszedłem nic ci nie mówiąc, bo myślałem, że będziesz próbował mnie zatrzymać lub odbierzesz mi żony, żeby powstrzymać mnie przed wyjazdem.

- Labanie - kontynuował Jakub – przez dwadzieścia lat wiernie ci służyłem. W tym czasie dbałem o to, by dobrze troszczyć się o twoje zwierzęta. Nie skarżyłem się na moją pracę nawet w ogromnym upale lub przykrym chłodzie. Pracowałem czternaście lat, żeby spłacić mój dług za twoje córki. Przez ostatnie sześć lat pracowałem, żeby zasłużyć na moje zwierzęta. W tym czasie dziesięć razy zmieniałeś moją zapłatę! Bóg był jednak ze mną. Odesłałbyś mnie z pustymi rękami, ale Bóg widział jak ciężko dla ciebie pracowałem i oto, dlaczego przemówił do ciebie ostatniej nocy.

- Jakubie, w pewnym sensie, wszystko, co masz jest ode mnie - powiedział szorstko Laban. - To są moje córki, i moi wnukowie. Zwierzęta, które masz pochodzą z moich stad. Nie byłoby jednak słuszne, żebym zatrzymał moje córki i ich dzieci - głos Labana był teraz milszy. - Zawrzyjmy pokojowe przymierze - zaproponował.

Jakub się zgodził.

Zebrali więc trochę kamieni w duży stos.

- Te kamienie są świadkami między nami - powiedział Laban. Nie przejdę koło tego stosu, by wyrządzić ci krzywdę ani ty nie przejdziesz koło niego, aby mnie skrzywdzić.

Jakub powtórzył obietnicę.

- Nie skrzywdzę cię ani ty nie skrzywdzisz mnie.

Potem obaj mężowie i ich rodziny przygotowali jedzenie i podzielili się ze sobą posiłkiem.

Następnego dnia wcześnie rano Laban pocałował swoje córki, Leę i Rachelę, a także swoje wnuki i wrócił do domu. Jakub i jego rodzina powędrowali w kierunku Kanaanu, zadowoleni, że rozstali się w pokojowy sposób.

Przez lata ludzie nazwali to miejsce Mispa, miejsce błogosławieństwa, ponieważ właśnie tam Laban powiedział do Jakuba:

- Niech pan będzie stróżem między mną i między tobą, gdy się rozstaniemy (1 Księga Mojżeszowa 31,49).

Podsumowanie

Daj czas na odpowiedź, gdy zapytasz: **Jakim pracownikiem był Jakub?**

Dlaczego Laban nie traktował go sprawiedliwie? Dlaczego Jakub miał tak wiele zwierząt? (Pan mu błogosławił.)

Dlaczego Laban ścigał Jakuba?

Jak myślisz, jak czuł się Jakub, gdy Laban zaproponował pokojowe rozstanie?

Pamiętajmy...

Płynącą z miłości służbę wykonuje się dobrze, nie spodziewając się nagrody.

Werset pamięciowy

Potrzebujesz:

- tablica kredowa lub tablica do suchych flamastrów
- kreda lub flamaster
- miotła (do wyboru)

Napisz werset pamięciowy na tablicy. **„Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie" (List do Kolosan 3,23 BT).**

Poproś ochotników, żeby przez minutę robili coś, co jest pomocne lub zachęcające. Powinni zrobić to tak szybko, jak potrafią (żeby szybko się zmęczyli) – niech podczas tej czynności powtórzą werset pamięciowy. Mierz czas i zachęć, żeby nie przestawali, nawet jeśli się zmęczą. Na przykład, niech kilkoro dzieci zamiata podłogę, ustawia krzesła, schyla się, udając, że zbierają śmieci, itd.

Daj czas na odpowiedź, gdy zapytasz: **Co myśleliście pod koniec wyznaczonego czasu? O czym mówi nam nasz werset pamięciowy?** („Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie" [Kolosan 3,23 BT].)

Studium Biblii

Potrzebujesz: Biblie

Pomóż dzieciom odnaleźć werset z 1 Księgi Mojżeszowej 31,49 i głośno przeczytaj. („Niech pan będzie stróżem między mną i między tobą, gdy się rozstaniemy").

Podsumowanie

Daj czas na odpowiedź, gdy zapytasz: **Czy słyszeliście kiedyś ter słowa wypowiadane jako modlitwę? Nazywa się ją *Mispa*, ponieważ tak nazwane było miejsce, gdzie Jakub i Laban zbudowali ołtarz, zanim rozeszli się swoimi drogami. Właśnie te słowa Laban powiedział do Jakuba, gdy się żegnali. Czy rozchodzili się w pokoju, czy też nadal byli na siebie zdenerwowani?**

Chociaż Jakub czuł, że Laban jest niesprawiedliwy i niewdzięczny za jego pracę, rozstali się jako przyjaciele. Jakub pamiętał, że...

Płynącą z miłości służbę wykonuje się dobrze, nie spodziewając się nagrody.

ZASTOSOWANIE LEKCJI

Szarady

Niech dzieci pomyślą o rzeczach, które ich rodzice musieli dla wykonywać, gdy były niemowlętami (zmienianie pieluch, kołysanie, uspakajanie, gdy płakały, karmienie, bawienie się z nimi, troszczenie się o nie w nocy, gdy były chore, itd.). Poproś ochotników, żeby odegrali te czynności bez słów tak, aby inni zgadli, co pokazują.

Podsumowanie

Daj czas na odpowiedź, gdy zapytasz: **Czy wasi rodzice robili to dla was tylko dlatego, że musieli? Czy mogliście im wtedy podziękować? Czy myślicie, że byli zdenerwowali lub zniechęceni, ponieważ nie byliście wdzięczni lub nie wynagrodziliście ich za to, że się o was troszczyli? Oczywiście, że nie! Robili to, ponieważ byliście bezradni i ich potrzebowaliście, a oni was kochali. Wiedzieli, że nie mogliście im podziękować. Nie spodziewali się nagrody.**

Co myślicie o wykonywaniu pewnych czynności bez spodziewania się za to czegoś w zamian?

Kto wie o wszystkim, co robicie? Czy Bóg wynagrodzi was tutaj na ziemi? (może tak, może nie) **W niebie?** (tak) **Jeszcze raz powiedzmy razem nasze przesłanie, żebyśmy je zapamiętali:**

Płynącą z miłości służbę wykonuje się dobrze, nie spodziewając się nagrody.

DZIELENIE SIĘ LEKCJĄ

Kupon z serca

Potrzebujesz: wzór kuponu w kształcie serca, papier, kolorowe flamastry lub kredki, nożyczki

Przed zajęciami zrób kopię kuponu z serca dla każdego dziecka. Poproś dzieci, żeby wymyśliły coś miłego lub pomocnego, co mogą zrobić dla jednego ze swoich rodziców, a za co zazwyczaj nie otrzymują zapłaty lub nagrody. Potem rozdaj kupony serca - niech dzieci je wytną, pokolorują i wypełnią puste miejsca.

Podsumowanie

Powiedz: **Podzielcie się z nami waszymi pomysłami na zrobienie czegoś, za pośrednictwem czego moglibyście podziękować swoim rodzicom, nie spodziewając się nagrody.**

Te serca pomogą wam zapamiętać, żeby wkładać cały wysiłek i serce w to, co robicie, nie spodziewając się niczego w zamian. Weźcie je ze sobą i podzielcie się nimi z waszymi rodzinami.

Ostatni raz powiedzmy wspólnie nasze przesłanie:

Płynącą z miłości służbę wykonuje się dobrze, nie spodziewając się nagrody.

ZAKOŃCZENIE

Razem powiedzcie modlitwę Mispa (1 Księga Mojżeszowa 31,49): „Niech pan będzie stróżem między mną i między tobą, gdy się rozstaniemy".

MATERIAŁ DLA DZIECI

LEKCJA 3
Ponowna ucieczka

Źródła:
1 Księga Mojżeszowa 30,25-43; rozdział 31; *Patriarchowie i Prorocy*, wyd. IV, s. 140-143 (dodać miejsce i rok wydania).

Wiersz pamięciowy:
„Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie" (List do Kolosan 3,23 BT).

Przesłanie

Płynącą z miłości służbę wykonuje się dobrze, nie spodziewając się nagrody.

Czy byłeś kiedyś ze swoją rodziną w restauracji? Jeśli tak, czy obsługa była dobra? Czy twoja rodzina zostawiła dodatkową zapłatę dla osoby, która was obsługiwała? Czy ta osoba spodziewała się tego? Czy kiedy pomagasz komuś, myślisz o otrzymaniu nagrody?

Minęło dwadzieścia lat, odkąd Jakub uciekł z domu. Dwadzieścia lat pracował dla swojego wujka Labana. Przez ten czas urodziło mu się dziesięciu synów i przynajmniej jedna córka.

Po urodzeniu Józefa Jakub poprosił teścia, żeby pozwolił mu zabrać swoją rodzinę i wrócić do Kanaanu. Jednak Laban uprosił go, żeby nie odchodził.

- Proszę, zostań - powiedział. - Wiem, że Pan błogosławił mi z twojego powodu.

Jakub zgodził się, a Laban obiecał, że zapłaci mu za jego pracę, oddając mu wszystkie pręgowate, łaciate i czarne owce lub kozły w stadach. W ten sposób Jakub będzie mógł mieć swoje własne stada. Od tego czasu urodziło się wiele pręgowanych, łaciatych i czarnych zwierząt. Trafiły one do stad Jakuba, który stał się bogatym człowiekiem.

Synowie Labana nie byli z tego powodu zadowoleni. Wkrótce Jakub dowiedział się, co mówią. Wiedział, że twierdzą, iż posiada stada, które powinny należeć do nich. Zauważył także, że „oblicze Labana nie było już wobec niego takie jak dawniej" (1 Księga Mojżeszowa 31,2).

Gdy więc Pan powiedział do niego:

- Wróć do ziemi ojców swoich - Jakub wiedział, że nadszedł czas, by odejść. Nie mówiąc nic Labanowi, zebrał swoje żony, dzieci i stada i wyruszył do Kanaanu.

Po trzech dniach Laban dowiedział się, że Jakub odszedł. Szybko zgromadził swoją rodzinę i ruszył w pogo}. Siedem dni później dogonił wielką grupę podróżującą z Jakubem. Tej nocy Bóg przemówił do Labana we śnie i powiedział mu, żeby był ostrożny w postpowaniu ze swoim zięciem.

Jakub zauważył ludzi Labana. Zmarszczył czoło z niepokojem, gdy zobaczył, jak się zbliżają. Wiedział, że Laban nie będzie z niego zadowolony. Wkrótce się spotkali.

- Dlaczego w ten sposób uciekłeś z moimi córkami i moimi wnukami? – wykrzyknął Laban, gdy zbliżył się do nich następnego dnia. - Nie dałeś mi nawet szansy się z nimi pożegnać!

Potem dodał:

- Chciałem wyrządzić ci krzywdę, lecz ostatniej nocy Bóg powiedział mi, żebym w niczym ci nie groził ani niczego nie obiecywał[1].

Jakub odrzekł:

- Odszedłem nic ci nie mówiąc, bo myślałem, że będziesz próbował mnie zatrzymać lub odbierzesz mi żony, żeby powstrzymać mnie przed wyjazdem.

- Labanie - kontynuował Jakub – przez dwadzieścia lat wiernie ci służyłem. W tym czasie dbałem o to, by dobrze troszczyć się o twoje zwierzęta. Nie skarżyłem się na moją pracę nawet w ogromnym upale lub przykrym chłodzie. Pracowałem czternaście lat, żeby spłacić mój dług za twoje córki. Przez ostatnie sześć lat pracowałem, żeby zasłużyć na moje zwierzęta. W tym czasie dziesięć razy zmieniałeś moją zapłatę! Bóg był jednak ze mną. Odesłałbyś mnie z pustymi rękami, ale Bóg widział jak ciężko dla ciebie pracowałem i oto, dlaczego przemówił do ciebie ostatniej nocy.

- Jakubie, w pewnym sensie, wszystko, co masz jest ode mnie - powiedział szorstko Laban. - To są moje córki, i moi wnukowie. Zwierzęta, które masz pochodzą z moich stad. Nie byłoby jednak słuszne, żebym zatrzymał moje córki i ich dzieci - głos Labana był teraz milszy. - Zawrzyjmy pokojowe przymierze - zaproponował.

Jakub się zgodził.

Zebrali więc trochę kamieni w duży stos.

- Te kamienie są świadkami między nami - powiedział Laban. Nie przejdę koło tego stosu, by wyrządzić ci krzywdę ani ty nie przejdziesz koło niego, aby mnie skrzywdzić.

Jakub powtórzył obietnicę.

- Nie skrzywdzę cię ani ty nie skrzywdzisz mnie.

Potem obaj mężowie i ich rodziny przygotowali jedzenie i podzielili się ze sobą posiłkiem.

Następnego dnia wcześnie rano Laban pocałował swoje córki, Leę i Rachelę, a także swoje wnuki i wrócił do domu. Jakub i jego rodzina powędrowali w kierunku Kanaanu, zadowoleni, że rozstali się w pokojowy sposób.

---

[1] Zob. *The SDA Bible Commentary,* tom. 1, s. 400, szerszy komentarz do 1 Księgi Mojżeszowej 31,24.

Przez lata ludzie nazwali to miejsce Mispa, miejsce błogosławieństwa, ponieważ właśnie tam Laban powiedział do Jakuba:
- Niech pan będzie stróżem między mną i między tobą, gdy się rozstaniemy (1 Księga Mojżeszowa 31,49).

Powiedz i zrób

Sobota
- Jeśli to możliwe, idź ze swoją rodziną zobaczyć owce lub kozy. Policz zwierzęta pręgowane, łaciate lub czarne. Czy Jakub miał więcej czy mniej zwierząt? Skąd wiesz?
- Podziel się kuponem z serca wykonanym podczas szkoły sobotniej z kimś dorosłym w twojej rodzinie (lub zrób papierowe serce i napisz na nim coś, co zrobisz, nie spodziewając się nagrody.)

Niedziela
- Podczas rodzinnego nabożeństwa przeczytajcie i omówcie fragment z 1 Księgi Mojżeszowej 30,25-36. Jakie porozumienie zawarli Jakub i Laban? Teraz przeczytaj wersety 40-43. Co zrobił Jakub? Dlaczego?
- Wykonując swoje obowiązki domowe (zamiatanie, sprzątanie, zmywanie naczyń, itd.), powtarzaj werset pamięciowy.
- Jeśli to możliwe, obejrzyj swoje zdjęcia, gdy byłeś niemowlęciem. Potem podziękuj ludziom, którzy troszczyli się o ciebie w tamtym czasie. Podziękuj także Jezusowi.

Poniedziałek
- Podczas rodzinnego nabożeństwa przeczytajcie i omówcie fragment z 1 Księgi Mojżeszowej 31,1-13. Co Bóg nakazał zrobić Jakubowi? Kto tak naprawdę sprawił, że zwierzęta były pokryte pręgami? Dlaczego?
- Wykonaj obrazek łaciatego zwierzęcia i napisz na nim werset pamięciowy. Wykorzystaj go, żeby nauczyć tego wersetu twoją rodzinę. Podziękuj Bogu za zwierzęta.

Wtorek
- Podczas dzisiejszego nabożeństwa rodzinnego przeczytajcie i omówcie fragment z 1 Księgi Mojżeszowej 31,14-21. Co córki Labana myślały o nim? Dlaczego? Co zrobiła Rachela? W jaki sposób Jakub oszukał Labana? Czy to było właściwe? Dlaczego? Jak byś się czuł, wyprowadzając się od twojej rodziny?
- Wymyśl coś dobrego, co mógłbyś zrobić dla kogoś bez wiedzy tej osoby. Zrób to w tym tygodniu i zobacz, czy zauważy. Nie spodziewaj się jednak nagrody!

Środa
- Podczas rodzinnego nabożeństwa przeczytajcie i omówcie fragment z 1 Księgi Mojżeszowej 31,22-43. Co Laban powiedział Jakubowi? Jak odpowiedział Jakub? Co sądzisz o postępowaniu Racheli? Kto służył, nie spodziewając się nagrody? Komu Jakub przypisał zasługę dbania o niego? Co zasugerował Laban?
- Czy ostatnio z kimś się kłóciłeś? Albo potraktowałeś kogoś niesprawiedliwie? A może ktoś źle potraktował ciebie? Poproś Jezusa, żeby pomógł ci pogodzić się z tą osobą. Nie czekaj. Zrób to dzisiaj. Módl się dzisiaj o tę osobę.

Czwartek
- Podczas rodzinnego nabożeństwa przeczytajcie i omówcie fragment z 1 Księgi Mojżeszowej 31,44-55. Jakie przymierze zawarli ze sobą Jakub i Laban? Co było świadectwem tego przymierza? Dlaczego to miejsce nazywało się Mispa? Co myślisz o sposobie, w jaki Laban i Jakub się rozstali?
- Przeczytaj ponownie werset z 1 Księgi Mojżeszowej 31,49. Poproś swoją rodzinę, żebyście razem powiedzieli słowa Mispy.
- Zaśpiewajcie kilka pieśni chwały. Potem podziękuj Jezusowi za to, że troszczy się o was wszystkich.

Piątek
- Podczas rodzinnego nabożeństwa odegrajcie historię biblijną. Kto zagra rolę Jakuba, Racheli i Labana? Powtórz werset pamięciowy. Zapytaj każdą osobę: Co zrobiłeś, żeby pomóc komuś w tym tygodniu?
- Znajdź w słowniku słowo *przymierze*. Wyjaśnij rodzinie, co ono oznacza. Zawrzyj przymierze ze swoją rodziną. Napisz zdanie, które będzie je opisywać.
- Przeczytajcie razem fragment z Ewangelii Mateusza 6,3-4. Co twoja rodzina może zrobić, żeby pomóc komuś w potrzebie? Zróbcie plan i wykonajcie go razem w ten weekend. Poproś Jezusa, żeby pomógł ci zrobić to z radością i nie spodziewając się nagrody.